

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

7 décembre 2020

PROJET DE LOI

**portant des mesures de soutien temporaires
en raison de la pandémie
du COVID-19**

AMENDEMENTS

Voir:

Doc 55 **1674/ (2020/2021)**:
001: Projet de loi.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

7 december 2020

WETSONTWERP

**houdende tijdelijke ondersteunings-
maatregelen ten gevolge
van de COVID-19-pandemie**

AMENDEMENTEN

Zie:

Doc 55 **1674/ (2020/2021)**:
001: Wetsontwerp.

03628

N° 1 DE MME VANROBAEYS ET CONSORTS

Art. 25

Après l'article 25, dans le titre 4, insérer un chapitre 4, rédigé comme suit:

“Chapitre 4. Octroi d’une indemnité d’incapacité primaire supplémentaire dans l’assurance indemnités des travailleurs salariés”

JUSTIFICATION

Suite au régime spécifique du chômage temporaire pour force majeure “COVID-19”, comme prévu plus précisément aux articles 5 et 6 de l’arrêté royal du 30 mars 2020 visant à adapter les procédures dans le cadre du chômage temporaire dû au virus COVID-19 et à modifier l’article 10 de l’arrêté royal du 6 mai 2019 modifiant les articles 27, 51, 52*bis*, 58, 58/3 et 63 de l’arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage et insérant les articles 36*sexies*, 63*bis* et 124*bis* dans le même arrêté, la loi du 24 juin 2020 octroyant un complément temporaire aux indemnités d’incapacité primaire prévoit, sous certaines conditions, l’octroi d’une indemnité d’incapacité primaire supplémentaire à certains travailleurs reconnus en incapacité de travail (au plus tôt) à partir du 1er mars 2020.

Cette indemnité d’incapacité primaire supplémentaire s’élève en principe à 10 % de la rémunération perdue du travailleur et est ensuite augmentée de 5,63 euros. L’octroi de l’indemnité d’incapacité primaire supplémentaire ne peut toutefois pas avoir pour conséquence que la somme du montant de l’indemnité d’incapacité primaire et du montant de l’indemnité d’incapacité primaire supplémentaire dépasse 79,80 euros. Si l’assuré, malgré l’octroi de l’indemnité d’incapacité primaire supplémentaire en plus de l’indemnité d’incapacité primaire, devait recevoir un montant inférieur à 61,22 euros par jour, ce dernier montant serait garanti. Ce montant correspond, en effet, au montant de l’indemnité minimale garantie à un chômeur temporaire (55,59 euros), augmenté de 5,63 euros.

Étant donné que la mesure concernant le chômage temporaire pour force majeure “COVID-19” est, vu la poursuite de la pandémie COVID-19, à nouveau prolongée (notamment de trois mois, jusqu’au 31 mars 2021 inclus) et étant donné ce

Nr. 1 VAN MEVROUW VANROBAEYS c.s.

Art. 25

Na artikel 25, in titel 4, een hoofdstuk 4 invoegen, luidende:

“Hoofdstuk 4. Toekenning van een aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering in de uitkeringsverzekering voor werknemers”

VERANTWOORDING

Naar aanleiding van de specifieke regeling van de tijdelijke werkloosheid wegens overmacht “COVID-19”, nader bepaald in de artikelen 5 en 6 van het koninklijk besluit van 30 maart 2020 tot aanpassing van de procedures in het kader van tijdelijke werkloosheid omwille van het COVID-19-virus en tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit van 6 mei 2019 tot wijziging van de artikelen 27, 51, 52*bis*, 58, 58/3 en 63 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en tot invoering van de artikelen 36*sexies*, 63*bis* en 124*bis* in hetzelfde besluit, bepaalt de wet van 24 juni 2020 houdende toekenning van een tijdelijke aanvulling op de uitkeringen voor primaire arbeidsongeschiktheid onder bepaalde voorwaarden de toekenning van een aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering aan sommige (ten vroegste) vanaf 1 maart 2020 arbeidsongeschikt erkende werknemers.

Deze extra primaire ongeschiktheidsuitkering bedraagt principieel 10 % van het gederfde loon van de werknemer en wordt vervolgens verhoogd met 5,63 euro. De toekenning van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering mag echter niet tot gevolg hebben dat de som van het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering en het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering 79,80 euro overschrijdt. Indien de verzekerde, ondanks de toekenning van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering bovenop de primaire ongeschiktheidsuitkering, een bedrag lager dan 61,22 euro per dag zou ontvangen, wordt bovendien dit laatste bedrag gewaarborgd. Dit bedrag stemt immers overeen met het bedrag van de minimumuitkering die aan een tijdelijk werkloze wordt gewaarborgd (55,59 euro), verhoogd met 5,63 euro.

Vermits, gelet op de voortdurende COVID-19-pandemie, de maatregel inzake de tijdelijke werkloosheid wegens overmacht “COVID-19” opnieuw wordt verlengd (meer bepaald met drie maanden, tot en met 31 maart 2021) en de automatische

lien automatique entre cette mesure du secteur chômage et l'octroi de l'indemnité d'incapacité primaire supplémentaire dans le secteur des indemnités, il est indispensable d'apporter quelques adaptations à la loi précitée du 24 juin 2020. Tel est l'objet de ce nouveau chapitre.

koppeling tussen deze maatregel uit de sector werkloosheid en de toekenning van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering in de sector uitkeringen, is het noodzakelijk om enkele aanpassingen in de voormelde wet van 24 juni 2020 aan te brengen. Dat is het doel van dit nieuwe hoofdstuk.

Anja VANROBAEYS (sp.a)
Sophie THÉMONT (PS)
Christophe BOMBLED (MR)
Marie-Colline LEROY (Ecolo-Groen)
Nahima LANJRI (CD&V)
Tania DE JONGE (Open Vld)
Evita WILLAERT (Ecolo-Groen)

N° 2 DE MME VANROBAEYS ET CONSORTS

Art. 25/1 (nouveau)

Dans le chapitre 4 précité, insérer un article 25/1, rédigé comme suit:

“Art. 25/1. L'article 4 de la loi du 24 juin 2020 octroyant un complément temporaire aux indemnités d'incapacité primaire, dont le texte actuel formera le paragraphe 1er, est complété par un paragraphe 2 rédigé comme suit:

“§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er, le montant de l'indemnité d'incapacité primaire supplémentaire visée à l'article 3, est, pour le titulaire qui peut prétendre au montant minimum visé à l'article 87, alinéa 7, de la loi coordonnée, égal au montant obtenu en diminuant la somme du montant de l'indemnité d'incapacité primaire égal à 60 % de la rémunération perdue visée à l'article 87, alinéa 1er de la loi coordonnée et du montant de l'indemnité d'incapacité primaire supplémentaire fixé conformément au paragraphe 1er, avec le montant minimum susvisé.”

JUSTIFICATION

Cet article vise à préciser de quelle manière l'indemnité d'incapacité primaire supplémentaire est calculée lorsque l'assuré peut prétendre à une indemnité minimale. Dans une telle situation, le montant de l'indemnité d'incapacité primaire supplémentaire est fixé en diminuant la somme du montant de l'indemnité d'incapacité primaire (égal à 60 % de la rémunération perdue) et le montant de l'indemnité d'incapacité primaire supplémentaire (fixé sur la base des règles habituelles) avec le montant de l'indemnité minimale.

Nr. 2 VAN MEVROUW VANROBAEYS c.s.

Art. 25/1 (nieuw)

In het voornoemde hoofdstuk 4, een artikel 25/1 invoegen, luidende:

“Art. 25/1. Artikel 4 van de wet van 24 juni 2020 houdende toekenning van een tijdelijke aanvulling op de uitkeringen voor primaire arbeidsongeschiktheid, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, wordt aangevuld met een paragraaf 2, luidende:

“§ 2. In afwijking van paragraaf 1 is het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering bedoeld in artikel 3 voor de gerechtigde die aanspraak kan maken op het minimumbedrag bedoeld in artikel 87, zevende lid van de gecoördineerde wet, gelijk aan het bedrag verkregen door de som van het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering gelijk aan 60 % van het gederfde loon bedoeld in artikel 87, eerste lid van de gecoördineerde wet en het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering vastgesteld overeenkomstig paragraaf 1, te verminderen met het voormelde minimumbedrag.”

VERANTWOORDING

Dit artikel beoogt nader te verduidelijken op welke wijze de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering wordt berekend als de verzekerde aanspraak kan maken op een minimumuitkering. In zulk een situatie wordt het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering vastgesteld door de som van het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering (gelijk aan 60 % van het gederfde loon) en het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering (vastgesteld op grond van de gebruikelijke regels) te verminderen met het bedrag van de minimumuitkering.

Anja VANROBAEYS (sp.a)
 Sophie THÉMONT (PS)
 Christophe BOMBLED (MR)
 Marie-Colline LEROY (Ecolo-Groen)
 Nahima LANJRI (CD&V)
 Tania DE JONGE (Open Vld)
 Evita WILLAERT (Ecolo-Groen)

N° 3 DE MME VANROBAEYS ET CONSORTS

Art. 25/2 (*nouveau*)

Dans le chapitre 4 précité, insérer un article 25/2, rédigé comme suit:

“Art. 25/2. Dans l’article 5, alinéa 1er, de la même loi, les mots “à partir du premier jour du septième mois de l’incapacité primaire” sont abrogés.”

JUSTIFICATION

Cet article abroge la référence au montant minimal à partir du premier jour du septième mois d’incapacité primaire étant donné qu’une indemnité minimale est déjà garantie à partir du premier jour du cinquième mois d’incapacité primaire en 2021 en exécution du budget pluriannuel 2021-2024.

Nr. 3 VAN MEVROUW VANROBAEYS c.s.

Art. 25/2 (*nieuw*)

In het voornoemde hoofdstuk 4, een artikel 25/2 invoegen, luidende:

“Art. 25/2. In artikel 5, eerste lid, van dezelfde wet worden de woorden “vanaf de eerste dag van de zevende maand van primaire ongeschiktheid” opgeheven.”

VERANTWOORDING

Dit artikel heft de verwijzing naar de toekenning van het minimumbedrag vanaf de eerste dag van de zevende maand van primaire ongeschiktheid op vermits in uitvoering van de meerjarenbegroting 2021-2024 in 2021 al vanaf de eerste dag van de vijfde maand van primaire ongeschiktheid een minimumuitkering wordt gewaarborgd.

Anja VANROBAEYS (sp.a)
Sophie THÉMONT (PS)
Christophe BOMBLED (MR)
Marie-Colline LEROY (Ecolo-Groen)
Nahima LANJRI (CD&V)
Tania DE JONGE (Open Vld)
Evita WILLAERT (Ecolo-Groen)

N° 4 DE MME VANROBAEYS ET CONSORTS

Art. 25/3 (nouveau)

Dans le chapitre 4 précité, insérer un article 25/3, rédigé comme suit:

“Art. 25/3. Dans la même loi, il est inséré un article 5/1 rédigé comme suit:

“Art. 5/1. Si la somme, d’une part, du montant de l’indemnité d’incapacité primaire égal à 60 % de la rémunération perdue visée à l’article 87, alinéa 1er, de la loi coordonnée, le cas échéant porté au montant minimum visé à l’article 87, alinéa 7, de la loi coordonnée et, d’autre part, du montant de l’indemnité d’incapacité primaire supplémentaire, fixé conformément aux articles 4 et 5, dépasse la rémunération perdue visée à l’article 87, alinéa 1er, de la loi coordonnée, le cas échéant adaptée conformément au régime visé à l’article 6, alinéa 2, le montant de l’indemnité d’incapacité primaire supplémentaire visée à l’article 3 est toutefois limité à la différence entre, d’une part, cette rémunération perdue précitée et, d’autre part, le montant de l’indemnité d’incapacité primaire égal à 60 % de la rémunération perdue visée à l’article 87, alinéa 1er, de la loi coordonnée, le cas échéant porté au montant minimum visé à l’article 87, alinéa 7, de la loi coordonnée.”

JUSTIFICATION

Cet article insère dans la loi du 24 juin 2020 une disposition spécifique afin de fixer le mode de calcul de l’indemnité d’incapacité primaire si la somme du montant de l’indemnité d’incapacité primaire (= 60 % de la rémunération perdue, le cas échéant porté au montant minimum applicable) et du montant de l’indemnité d’incapacité primaire supplémentaire, dépasse la rémunération perdue du travailleur

Le régime actuel concernant l’octroi de l’indemnité d’incapacité primaire supplémentaire prévoit en effet, d’une manière générale, que chaque assuré puisse prétendre à un montant

Nr. 4 VAN MEVROUW VANROBAEYS c.s.

Art. 25/3 (nieuw)

In het voornoemde hoofdstuk 4, een artikel 25/3 invoegen, luidende:

“Art. 25/3. In dezelfde wet wordt een artikel 5/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 5/1. Indien de som van enerzijds het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering gelijk aan 60 % van het gederfde loon bedoeld in artikel 87, eerste lid van de gecoördineerde wet, in voorkomend geval verhoogd tot het minimumbedrag bedoeld in artikel 87, zevende lid van de gecoördineerde wet, en anderzijds het overeenkomstig de artikelen 4 en 5 vastgestelde bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering het gederfde loon bedoeld in artikel 87, eerste lid van de gecoördineerde wet, in voorkomend geval aangepast overeenkomstig de regeling bedoeld in artikel 6, tweede lid, overschrijdt, wordt het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering bedoeld in artikel 3 echter begrensd tot het verschil van enerzijds dit voormelde gederfde loon en anderzijds het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering gelijk aan 60 % van het gederfde loon bedoeld in artikel 87, eerste lid van de gecoördineerde wet, in voorkomend geval verhoogd tot het minimumbedrag bedoeld in artikel 87, zevende lid van de gecoördineerde wet.”

VERANTWOORDING

Dit artikel voegt in de wet van 24 juni 2020 een specifieke bepaling in om de berekenwijze van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering vast te stellen als de som van het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering (= 60 % van het gederfde loon, in voorkomend geval verhoogd tot het toepasselijke minimumbedrag) en het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering het gederfde loon van de werknemer overschrijdt.

De huidige regeling inzake de toekenning van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering bepaalt immers op een algemene wijze dat elke verzekerde – gelet op het

journalier de 61,22 euros dans un régime de six jours vu le montant garanti en cas de chômage temporaire pour force majeure "COVID-19", indépendamment de la rémunération perdue précise et du régime de travail de l'intéressé préalablement à la période d'incapacité de travail. Il faut toutefois remarquer que, pour la fixation du nombre d'allocations de chômage temporaire auquel l'assuré peut prétendre, le nombre d'heures de chômage temporaire et, le cas échéant, le régime de travail du travailleur jouent un rôle.

Cette simple garantie de 61,22 euros a donc pour conséquence que le montant mensuel du revenu de remplacement en raison de l'incapacité de travail pour certains travailleurs occupés à temps partiel excède largement leur salaire mensuel brut normal.

Il est par conséquent proposé que le montant de l'indemnité d'incapacité primaire supplémentaire soit limité si la somme du montant de l'indemnité d'incapacité primaire (= 60 % de la rémunération perdue, le cas échéant porté au montant minimum applicable) et du montant de l'indemnité d'incapacité primaire supplémentaire, dépasse la rémunération perdue du travailleur. Dans l'hypothèse d'un tel dépassement, le montant de l'indemnité d'incapacité primaire supplémentaire est égal à la différence entre la rémunération perdue précitée et le montant de l'indemnité d'incapacité primaire égal à 60 % de la rémunération perdue, le cas échéant porté au montant minimum applicable. Si ce montant minimum applicable était déjà toutefois égal à la rémunération perdue ou dépassait la rémunération perdue, l'intéressé n'aurait donc pas droit à l'indemnité d'incapacité primaire supplémentaire tenant compte de cette règle de la différence.

Il faut encore remarquer que, pour l'application de cette limitation, il est toujours tenu compte de la rémunération perdue qui a, le cas échéant, été adaptée conformément à l'article 4 de la loi du 2 août 1971 organisant un régime de liaison à l'indice des prix à la consommation des traitements, salaires, pensions, allocations et subventions à charge du trésor public, de certaines prestations sociales, des limites de rémunération à prendre en considération pour le calcul de certaines cotisations de sécurité sociale des travailleurs

gewaarborgde bedrag bij tijdelijke werkloosheid wegens overmacht "COVID-19" – op een dagbedrag van 61,22 euro kan aanspraak maken in een zesdagenregeling, ongeacht het precieze gederfde loon en de arbeidsregeling van betrokkene voorafgaandelijk de periode van arbeidsongeschiktheid. Er dient echter te worden opgemerkt dat voor het bepalen van het aantal tijdelijke werkloosheidsuitkeringen waarop de verzekerde aanspraak kan maken, het aantal uren van tijdelijke werkloosheid en, in voorkomend geval, het arbeidsregime van de werknemer een rol spelen.

Deze loutere waarborg van 61,22 euro heeft dan ook tot gevolg dat het maandelijks bedrag aan vervangingsinkomen wegens arbeidsongeschiktheid bij sommige deeltijds tewerkgestelde werknemers ruimschoots hun normale maandelijks brutoloon overschrijdt.

Bijgevolg wordt voorgesteld dat het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering wordt begrensd als de som van het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering (= 60 % van het gederfde loon, in voorkomend geval verhoogd tot het toepasselijke minimumbedrag) en het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering het gederfde loon van de werknemer overschrijdt. In geval van een dergelijke overschrijding is het bedrag van de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering gelijk aan het verschil van het voormelde gederfde loon en het bedrag van de primaire ongeschiktheidsuitkering gelijk aan 60 % van het gederfde loon, in voorkomend geval verhoogd tot het toepasselijke minimumbedrag. Indien dit toepasselijke minimumbedrag echter al gelijk zou zijn aan het gederfde loon of het gederfde loon zou overschrijden, heeft de betrokkene, rekening houdend met deze verschilregel, dus geen recht op de aanvullende primaire ongeschiktheidsuitkering.

Er dient nog te worden opgemerkt dat voor de toepassing van deze begrenzing altijd rekening wordt gehouden met het gederfde loon dat, in voorkomend geval, aangepast is overeenkomstig artikel 4 van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale

ainsi que des obligations imposées en matière sociale aux travailleurs indépendants. La majoration ou la diminution est appliquée à partir du mois fixé à l'article 6, 3°, de la loi précitée du 2 août 1971.

zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld. De verhoging of de vermindering wordt doorgevoerd met ingang van de maand bepaald in artikel 6, 3°, van de voormelde wet van 2 augustus 1971.

Anja VANROBAEYS (sp.a)
Sophie THÉMONT (PS)
Christophe BOMBLED (MR)
Marie-Colline LEROY (Ecolo-Groen)
Nahima LANJRI (CD&V)
Tania DE JONGE (Open Vld)
Evita WILLAERT (Ecolo-Groen)

N° 5 DE MME VANROBAEYS ET CONSORTS

Art. 25/4 (*nouveau*)

Dans le chapitre 4 précité, insérer un article 25/4, rédigé comme suit:

“Art. 25/4. L’article 25/1 produit ses effets le 1er septembre 2020.

Les articles 25/2 et 25/3 entrent en vigueur le 1er janvier 2021.”

JUSTIFICATION

Cet article fixe la date d’entrée en vigueur des différentes dispositions du présent chapitre.

Nr. 5 VAN MEVROUW VANROBAEYS c.s.

Art. 25/4 (*nieuw*)

In het voornoemde hoofdstuk 4, een artikel 25/4 invoegen, luidende:

“Art. 25/4. Artikel 25/1 heeft uitwerking met ingang van 1 september 2020.

De artikelen 25/2 en 25/3 treden in werking op 1 januari 2021.”

VERANTWOORDING

Dit artikel stelt de datum van inwerkingtreding van de verschillende bepalingen van dit hoofdstuk vast.

Anja VANROBAEYS (sp.a)
 Sophie THÉMONT (PS)
 Christophe BOMBLED (MR)
 Marie-Colline LEROY (Ecolo-Groen)
 Nahima LANJRI (CD&V)
 Tania DE JONGE (Open Vld)
 Evita WILLAERT (Ecolo-Groen)

N° 6 DE M. LOONES ET CONSORTS

Art. 3/1 (nouveau)

Dans le titre 2, insérer un chapitre 1er/1 intitulé “TVA applicable au secteur horeca”, qui contient un article 3/1 rédigé comme suit:

“Art. 3/1. Dans l’article 1er/1 de l’arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970, fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux, inséré par l’arrêté royal du 8 juin 2020, les mots “31 décembre 2020” sont remplacés par les mots “30 juin 2021”.”

JUSTIFICATION

Depuis le 19 octobre 2020, la fermeture des établissements horeca est à nouveau appliquée¹ comme mesure pour limiter la propagation du coronavirus COVID-19. Les établissements horeca ne peuvent dès lors pas bénéficier du taux réduit de TVA de 6 % instauré temporairement pour la fourniture de repas et de boissons non alcoolisées à consommer sur place.

Le premier ministre, M. Alexander De Croo, a déjà fait savoir que le secteur horeca ne pourrait pas ouvrir avant le 1er février 2021.² La réduction temporaire de la TVA à partir du 8 juin 2020 doit donner un ballon d’oxygène supplémentaire à l’horeca. Tant que les établissements horeca sont fermés, ils ne peuvent pas bénéficier de cette mesure positive. Nous proposons de prolonger l’application du taux réduit de TVA de 6 % pour le secteur horeca jusqu’au 30 juin 2021.

¹ Article 6 de l’arrêté ministériel du 18 octobre 2020 portant des mesures d’urgence pour limiter la propagation du coronavirus COVID-19, prolongé par l’article 6 de l’arrêté ministériel du 28 octobre 2020 portant des mesures d’urgence pour limiter la propagation du coronavirus COVID-19.

² “Horeca dreigt pas volgend jaar weer open te gaan: “Bloody Friday voor onze sector”, 27 novembre 2020, www.hln.be; Horeca Vlaanderen: “Uitbaters beseffen nu dat sluiting nog nodig is”, 27 novembre 2020, www.hbvl.be.

Nr. 6 VAN DE HEER LOONES c.s.

Art. 3/1 (nieuw)

In titel 2 een hoofdstuk 1/1 invoegen met als opschrift “BTW horeca”, dat een artikel 3/1 bevat, luidende:

“Art. 3/1. In artikel 1er/1 van het koninklijk besluit nr. 20 van 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 8 juni 2020, worden de woorden “31 december 2020” vervangen door de woorden “30 juni 2021”.”

VERANTWOORDING

Sinds 19 oktober 2020 zijn horecazaken opnieuw gesloten¹ als maatregel om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken. Bijgevolg hebben horecazaken geen baat bij het tijdelijk ingevoerde verlaagde btw-tarief van 6 % voor maaltijden en niet-alcoholische dranken die ter plaatsen worden verbruikt.

De eerste minister, Alexander De Croo, heeft al te kennen gegeven dat de horeca niet mag openen voor 1 februari 2021.² De tijdelijke btw-verlaging vanaf 8 juni 2020 moet de Belgische horeca extra zuurstof te geven. Zolang horecazaken gesloten zijn, hebben zij geen baat bij deze positieve maatregel. Wij stellen voor de toepassing van het verlaagd BTW-tarief van 6 % voor de HORECA te verlengen tot 30 juni 2021.

Sander LOONES (N-VA)
Katrien HOUTMEYERS (N-VA)
Joy DONNÉ (N-VA)
Wim VAN der DONCKT (N-VA)

¹ Artikel 6 van het Ministerieel besluit van 18 oktober 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken, verlengd bij artikel 6 van ministerieel besluit 28 oktober 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken.

² “Horeca dreigt pas volgend jaar weer open te gaan: “Bloody Friday voor onze sector”, 27 november 2020, www.hln.be; Horeca Vlaanderen: “Uitbaters beseffen nu dat sluiting nog nodig is”, 27 november 2020, www.hbvl.be.

N° 7 DE MME VANROBAEYS ET CONSORTS

Art. 25

Après l'article 25, dans le titre 4, insérer un chapitre 4:

“Chapitre 4. Modification de la loi du 4 novembre 2020 portant diverses mesures sociales suite à la pandémie de COVID-19”

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à insérer un nouveau chapitre visant à modifier la loi du 4 novembre 2020 portant diverses mesures sociales suite à la pandémie de COVID-19. Les dispositions de ce chapitre prévoient que la possibilité étendue de travail des étudiants dans le secteur des soins et de l'éducation au quatrième trimestre 2020 et au premier trimestre 2021 s'applique également aux étudiants qui y travaillent comme intérimaire.

Nr. 7 VAN MEVROUW VANROBAEYS c.s.

Art. 25

Na artikel 25, in titel 4 een hoofdstuk 4 invoegen:

“Hoofdstuk 4. Wijziging van de wet van 4 november 2020 inzake verschillende sociale maatregelen ingevolge de COVID-19-pandemie”

VERANTWOORDING

Dit amendement voegt een nieuw hoofdstuk in waarbij de wet van 4 november 2020 inzake verschillende sociale maatregelen ingevolge de COVID-19-pandemie wordt gewijzigd. De bepalingen in dit hoofdstuk regelen de uitgebreide mogelijkheden tot studentenarbeid in de zorgsector en het onderwijs in het vierde kwartaal 2020 en het eerste kwartaal 2021 waarbij deze ook zullen gelden voor de studenten die er werken als uitzendkracht.

Anja VANROBAEYS (sp.a)
 Sophie THÉMONT (PS)
 Christophe BOMBLED (MR)
 Cécile CORNET (Ecolo-Groen)
 Nathalie MUYLLE (CD&V)
 Tania DE JONGE (Open Vld)
 Evita WILLAERT (Ecolo-Groen)

N° 8 DE MME VANROBAEYS ET CONSORTS

Art. 25/1 (nouveau)

Dans le chapitre 4 précité, insérer un nouvel article 25/1, rédigé comme suit:

“Art. 25/1. Dans l’article 10 de la loi du 4 novembre 2020 portant diverses mesures sociales suite à la pandémie de COVID-19, les mots “, y compris les heures prestées en tant qu’intérimaire chez des utilisateurs appartenant au secteur des soins et de l’enseignement,” sont insérés entre les mots “de l’enseignement” et les mots “ne sont pas prises en compte”.”

JUSTIFICATION

Cet article prévoit que les heures de travail d’ étudiants effectuées en tant que intérimaire dans le secteur des soins et de l’éducation lors du quatrième trimestre 2020 et du premier trimestre 2021 ne sont pas non plus prises en compte pour le quota annuel de 475 heures. L’objectif de cette disposition est de permettre le soutien par le travail des étudiants dans le secteur des soins et de l’éducation, aussi quand les étudiants travaillent en tant qu’intérimaire. Cette mesure contribuera à soutenir le personnel dans le domaine des soins et de l’éducation au cours de la deuxième vague.

Nr. 8 VAN MEVROUW VANROBAEYS c.s.

Art. 25/1 (nieuw)

In het voornoemde hoofdstuk 4 een artikel 25/1 invoegen, luidende:

“Art. 25/1. In artikel 10 van de wet van 4 november 2020 inzake verschillende sociale maatregelen ingevolge de COVID-19-pandemie, worden de woorden “, met inbegrip van de als uitzendkracht gepresteerde uren bij gebruikers die behoren tot de zorgsector en in het onderwijs,” ingevoegd tussen de woorden “gepresteerde uren” en de woorden “niet in aanmerking genomen”.”

VERANTWOORDING

Dit artikel bepaalt dat ook de uren studentenarbeid gepresteerd als uitzendkracht in de zorgsector en in het onderwijs tijdens het vierde kwartaal van 2020 en het eerste kwartaal van 2021 niet in aanmerking komen voor het jaarlijks contingent van 475 uren. Deze bepaling beoogt de ondersteuning door studentenarbeid in de zorgsector en het onderwijs mogelijk te maken, ook wanneer de studenten als uitzendkracht werken. Deze maatregel draagt ertoe bij het personeel in de zorg en het onderwijs tijdens de tweede golf te ondersteunen.

Anja VANROBAEYS (sp.a)
 Sophie THÉMONT (PS)
 Christophe BOMBLED (MR)
 Cécile CORNET (Ecolo-Groen)
 Nathalie MUYLLE (CD&V)
 Tania DE JONGE (Open Vld)
 Evita WILLAERT (Ecolo-Groen)

N° 9 DE MME VANROBAEYS ET CONSORTS

Art. 25/2 (*nouveau*)

Dans le chapitre 5 précité, insérer un article 25/2, rédigé comme suit:

“Art. 25/2. Le présent chapitre produit ses effets le 13 novembre 2020.”

JUSTIFICATION

Le présent article règle l'entrée en vigueur du présent chapitre. L'entrée en vigueur rétroactive est prévue à la même date que la loi du 4 novembre 2020, c'est-à-dire le 13 novembre 2020.

Nr. 9 VAN MEVROUW VANROBAEYS c.s.

Art. 25/2 (*nieuw*)

In het voornoemde hoofdstuk 4 een artikel 25/2 invoegen, luidende:

“Art. 25/2. Dit hoofdstuk heeft uitwerking met ingang van 13 november 2020.”

VERANTWOORDING

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van dit hoofdstuk. Er wordt voorzien in een retroactieve inwerkingtreding op dezelfde datum als de wet van 4 november 2020, meer bepaald op 13 november 2020.

Anja VANROBAEYS (sp.a)
 Sophie THÉMONT (PS)
 Christophe BOMBLED (MR)
 Cécile CORNET (Ecolo-Groen)
 Nathalie MUYLLE (CD&V)
 Tania DE JONGE (Open Vld)
 Evita WILLAERT (Ecolo-Groen)

N° 10 DE MME THÉMONT ET CONSORTS

Art. 46

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 46. Dans l’article 2 de la même loi, à l’alinéa 1er, le 2° est remplacé par ce qui suit:

“2° lorsqu’il a un enfant handicapé à charge, quel que soit l’âge de cet enfant, et que cet enfant ne peut pas se rendre dans un centre d’accueil pour personnes handicapées, ou ne peut plus bénéficier du service ou traitement intramural ou extramural organisé ou agréé par les Communautés, en raison d’une mesure visant à limiter la propagation du coronavirus SRAS-CoV-2.””

JUSTIFICATION

Cet amendement corrige une omission dans le projet d’article et, plus particulièrement, dans la modification que cet article vise à apporter à l’article 2, premier alinéa, 2°, de la loi du 23 octobre 2020.

Dans la ligne de ce qui était également prévu initialement à l’article 2, 2°, de la loi du 23 octobre 2020, cette modification assure que le travailleur qui a un enfant handicapé à charge peut invoquer le chômage temporaire corona pour raison de force majeure, non seulement lorsque l’enfant ne peut se rendre dans un centre de soins pour personnes handicapées suite à une mesure visant à limiter la propagation du virus corona, mais aussi lorsque, de ce fait, l’enfant ne peut plus bénéficier des services ou traitements hospitaliers ou non hospitaliers organisés ou reconnus par les Communautés.

L’adaptation du projet d’article envisagée par cet amendement se limite à cette adaptation spécifique. Aucun autre changement n’est apporté.

Sophie THÉMONT (PS)
Evita WILLAERT (Ecolo-Groen)
Christophe BOMBLED (MR)
Nahima LANJRI (CD&V)
Tania DE JONGE (Open Vld)
Anja VANROBAEYS (sp.a)
Cécile CORNET (Ecolo-Groen)

Nr. 10 VAN MEVROUW THÉMONT c.s.

Art. 46

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 46. In artikel 2 van dezelfde wet, eerste lid, de bepaling onder 2° vervangen als volgt:

“2° wanneer hij een gehandicapt kind ten laste heeft, ongeacht de leeftijd van dat kind, en dat kind niet naar een centrum voor opvang van gehandicapte personen kan gaan, of de intramurale of extramurale dienstverlening of behandeling georganiseerd of erkend door de Gemeenschappen niet langer kan genieten, als gevolg van een maatregel om de verspreiding van het coronavirus SARS-CoV-2 te beperken.””

VERANTWOORDING

Dit amendement zet een vergetelheid recht in het ontworpen artikel en meer specifiek in de wijziging die dit artikel beoogt van artikel 2, eerste lid, 2°, van de wet van 23 oktober 2020.

In de lijn van de wat artikel 2, 2°, van de wet van 23 oktober 2020 oorspronkelijk ook bepaalde zorgt dit amendement ervoor dat de werknemer die een gehandicapt kind ten laste heeft, zich op de tijdelijke werkloosheid overmacht corona kan beroepen, niet alleen wanneer het kind niet naar een centrum voor opvang van gehandicapte personen kan gaan als gevolg van een maatregel om de verspreiding van het coronavirus te beperken, maar ook wanneer het kind als gevolg daarvan niet langer kan genieten van de intramurale of extramurale dienstverlening of behandeling die georganiseerd of erkend wordt door de Gemeenschappen.

De door dit amendement beoogde aanpassing van het ontworpen artikel is beperkt tot die specifieke aanpassing. Er worden geen andere wijzigingen aangebracht.